Kilencedik üzenet

A gyülekezetnek mint Krisztus Testének az organikus felépítése a szellemi metabolizmus folyamata által aszerint, ahogy a hívők bensőleg megtapasztalják a bennük lakozó Krisztust

Igeolvasmány: 2Sám 7,12-14a; Ef 3,16-21

I. A 2Sámuel 7,12-14a egy prófécia tipológia útján történő felfedése, ami megmutatja nekünk, hogy szükségünk van arra, hogy Isten beépítse Krisztust a benső alkatunkba azért, hogy a teljes lényünk alkati összetételében Krisztussal újraépüljön – Mt 16,18:

A. Istennek az Ő szívvágya szerinti örökkévaló ökonómiája az, hogy Önmagát beépítse az emberbe, az embert pedig beépítse Önmagába (Ef 3,16-17); ez a kölcsönös hajlék Krisztus Testének a valósága, ami az Új Jeruzsálemben teljesedik ki (Jn 15,4-5a; 1Jn 2,27-28; 3,24; 4,13. 15-16; Jel 21,3. 22).

B. Isten szándéka az Ő ökonómiájában, hogy beépítse Önmagát Krisztusban a lényünkbe – 2Sám 7,12-14a; Ef 3,17; Jn 14,20; Gal 4,19:

1. Isten arra vágyik, hogy Önmagát Krisztusban belénk munkálja; minden, ami Krisztus, és minden, amit Krisztus elvégzett, ezt az egy dolgot szolgálja – Fil 2,13; Ef 3,17; Kol 3,10-11.
2. Szükségünk van arra, hogy Isten beépítse Önmagát Krisztusban az emberi mivoltunkba úgy, hogy Önmagát Krisztusban belénk munkálja az életünkként, a természetünkként és a személyünkként – Ef 3,17.

II. Az Efézus 3,16-21 felfedi, hogy a Háromegy Isten azért jött belénk, hogy egy építőmunkát végezzen bennünk Önmagával mint az elemmel és belőlünk is valamivel mint az anyaggal; ezt a magvető példázata szemlélteti a Máté 13-ban:

A. Az Úr Önmagát mint az élet magját az emberek szívébe, a talajba, veti azért, hogy Ő növekedhessen és élhessen bennük, valamint kifejeződhessen a bensejükből – 3. vers.

B. A magot a talajba vetik, hogy a talaj tápanyagaival növekedjen; ennek eredményeként a termény mind a magból, mind a talajból származó elemek összetétele – 23. vers.

C. Vannak bennünk bizonyos tápanyagok, amiket Isten teremtett felkészülésül arra, hogy belénk jöjjön, és így növekedhessen bennünk; Isten megteremtette az emberi szellemet az emberi tápanyagokkal, együtt az emberi szívvel mint a talajjal, a bennünk lévő isteni mag növekedéséhez – 1Jn 3,9; 1Pt 1,23; Kol 2,19:

1. Az életben való növekedésünk üteme nem az isteni magtól függ, hanem attól, hogy mennyi tápanyagot adunk ennek a magnak; minél több tápanyaggal látjuk el, annál gyorsabban fog növekedni a mag, és annál inkább fog virulni – Zsolt 78,8; Mt 5,3. 8:
   a. Ha megmaradunk a lelkünkben, a természeti emberünkben, semmi tápanyag nem lesz az isteni mag növekedéséhez; de ha megerősíttetünk a belső emberünkbe, és ha figyelmet fordítunk a szellemünkre, és gyakoroljuk a szellemünket, a

tápanyagok adagolása meg fog történni, és Krisztus el fogja készíteni az otthonát a szívünkben – Ef 3,16-17; Róm 8,6; 1Tim 4,7.

b. Ha azt akarjuk, hogy az Úr mint az élet magja növekedjen bennünk, és így a teljes élvezetünk legyen, teljes mértékben meg kell nyílnunk az Úrnak, és együtt kell működnünk Vele, hogy alaposan foglalkozzon a szívünkkel – Mt 13,3-9. 19-23.

2. Egyrészt Isten megerősít minket Önmagával mint az elemmel, másrészt pedig mi adjuk a tápanyagokat; e kettő által Isten Krisztusban véghez viszi a benső építését – az Ő otthonának az építését – a teljes lényünkben.

D. A Biblia szerint a növekedés egyenlő az építéssel; az Úr Jézus kijelentette, „[felépítem] az Én gyülekezetemet" (Mt 16,18); ez az építés a bennünk lévő isteni mag növekedése által történik (1Jn 3,9; Ef 4,15-16; Kol 2,19; Ef 2,21-22; 1Kor 3,1. 6-9. 12; 16,13).

E. Isten ökonómiája az, hogy Önmagát belénk munkálja, hogy mi megtapasztaljunk egy szellemi emésztésből és asszimilációból álló metabolikus folyamatot, ami egy fokozatos és benső metabolikus változásként átformálást okoz a természeti életünkben; ennek célja Krisztus Testének a felépítése az Új Jeruzsálem kiteljesítéséhez – 2Kor 3,18:

1. Ahhoz, hogy sor kerüljön Isten építésére, el kell fogadnunk, meg kell emésztenünk és asszimilálnunk kell az organikus, pneumatikus Krisztust, aki a megelevenítő Szellem, mint a szellemi ételünket, italunkat és lélegzetünket – Jn 6,51. 57; 7,37-39; 20,22.

2. Amikor úgy élvezzük Krisztust, hogy esszük, isszuk és belélegezzük Őt, egy metabolikus folyamat, egy szellemi emésztés és metabolizmus, játszódik le a bensőnkben, Krisztus pedig alkatóelemként beépül a lényünkbe; ez a belső metabolizmus átformálás, az átformálás pedig a építés – Róm 12,2; Fil 1,20-21; vö. Jel 21,18; 4,3.

F. A gyülekezetnek mint Krisztus Testének az organikus felépítése a szellemi metabolizmus folyamata által valójában nem más, mint az, amit Jehova tipológia útján megprófétált Dávidnak a 2Sámuel 7,12-14a szakaszban.

III. Az Efézus 3,16-21 szakaszban Pál azzal kapcsolatban imádkozott, hogy a hívők bensőleg tapasztalják meg a bennük lakozó Krisztust a gyülekezetnek mint Krisztus Testének a felépítéséért – 4,12. 16; 2,21-22:

A. Pál az Atyához imádkozott, hogy mi az Ő Szelleme által erősíttessünk meg a belső emberbe azzal az eredménnyel, hogy Krisztus elkészíthesse az otthonát a szívünkben, és ezáltal az egész belső lényünket elfoglalja, birtokba vegye, átjárja és átitassa Önmagával – 3,16-17.

B. A Háromegy Istent hasonlíthatjuk egy nagy gépezethez, amelynek Pál volt a gépkezelője; meg kell tanulnunk egy leckét, vagyis azt, hogy van egy magas rendű alapelv az egész világegyetemben; ez az alapelv az, hogy Isten meg akar tenni valamit, de Ő csak a „gépezet" lesz, és Neki szüksége van valakire, hogy a gépkezelő legyen:

Kilencedik üzenet (folytatás)

1. Amikor Pál az Efézus 3,16-21 szakaszban olvasható imádságot elimádkozta, ő Krisztus teljes Testének egy képviselője volt.
2. Az Atya, a Fiú és a Szellem jelentik ennek az univerzális „gépezetnek" a három „részét", a Test pedig a gépkezelő; amikor mi elimádkozzuk ezt az imádságot a gépkezelőként, az Atya a Szelleme mint egy csatorna által munkálkodik, hogy a belső lényünk minden részét megerősítse a belső emberbe azért, hogy a cél, a célkitűzés, a Fiú, elkészíthesse az otthonát a szívünk minden részén belül.

C. Az a kijelentés, hogy hatalmas erővel meg kell erősíttetnünk a belső emberbe, azt mutatja, hogy mi nem a belső emberben vagyunk, hanem többnyire a külső emberben élünk – 16. vers; 1,19-22; 3,20.

D. Krisztusnak az a vágya, hogy a szívünk minden helyiségét elfoglalja:
1. Az *elkészítse az otthonát [Károli: lakozzék]* kifejezés csak egyetlen szó görögül (*katoikeo*), ami alapvetően egy lakóhelyen való letelepedést, egy lakóhely elkészítését, jelenti, e szó előtagjának (*kata*) a jelentése pedig „le" – 17. vers.
2. Amint Krisztus az otthonát készíti mélyen lent a szíveinkben, meggyökerezünk a szeretetben Isten farmjáért, és megalapozódunk a szeretetben Isten épületéért – 18a. vers [angol ford.].
3. Amint az otthonát készíti a szíveinkben, tele leszünk erővel, hogy az összes szenttel együtt felfogjuk a mérhetetlen Krisztust, akinek a méretei a világegyetem méreteivel azonosak – 18b. vers [angol ford.]:
   a. A Krisztus-tapasztalatunknak a gyülekezetben háromdimenziósnak kell lennie, mint egy kockának (a szélesség, hosszúság, magasság és mélység), és nem szabad egydimenziósnak lennie, mint egy vonalnak.
   b. A szent sátorban is és a templomban is a Szentek Szentje egy kocka volt – 2Móz 26,2-8; 1Kir 6,20.
   c. Végül az Új Jeruzsálem, Isten épülete, egy örökkévaló kocka lesz, a Szentek Szentje lesz, ami tizenkétezer stádiumnyi három dimenzióban – Jel 21,16.
4. Az, hogy Krisztus elkészíti az otthonát a szíveinkben, azt idézi elő, hogy megismerjük Krisztus minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy beteljesedjünk a Háromegy Isten egész teljességéig az Ő testületi kifejeződéséért, az Ő megdicsőítéséért – Ef 3,19-21; vö. 1Móz 24,47. 53. 61-67.

E. Krisztus a gyülekezetet azáltal építi, hogy belénk építi Önmagát, vagyis azáltal, hogy belép a szellemünkbe, a szellemünkből pedig kiterjeszti Magát az értelmünkbe, érzelmünkbe és akaratunkba, hogy az egész lényünket elfoglalja – 2Tim 4,22; 1Kor 6,17; Ef 3,17:
1. Mivel a szívünk nem más, mint a belső részeink összessége, a benső lényünk középpontja és a képviselőnk, ami a hajlamosságunkat, vonzalmunkat, gyönyörünket és vágyunkat illeti, amikor Krisztus elkészíti az otthonát a szívünkben, akkor az egész benső lényünket irányítja, valamint minden belső részt ellát és megerősít Önmagával.

2. Minél inkább kiterjed Krisztus a bensőnkben, annál inkább letelepedik bennünk és elkészíti az otthonát bennünk – a benső lényünk minden részét elfoglalja, mindezeket a részeket birtokba veszi, és Önmagával átitatja.
3. Ahhoz, hogy Krisztus szava a gyülekezet felépítéséről a Máté 16,18-ban beteljesüljön, a gyülekezetnek be kell lépnie egy olyan állapotba, amelyben sok szent meg fogja engedni Krisztusnak, hogy Ő elkészítse az otthonát mélyen a szívükben, az egész benső lényüket birtokba véve, elfoglalva és átitatva.
4. Minél inkább elfoglalja Krisztus a benső lényünket, annál inkább képesek leszünk felépülni másokkal a Testben – Ef 2,21-22; 4,12. 16.
5. Az Efézus 3,18a szól a szeretetben való meggyökerezésről és megalapozódásról; a meggyökerezésünk azt mutatja, hogy mi növények vagyunk, amiknek növekedniük kell, a megalapozódásunk pedig azt jelenti, hogy fel kell épülnünk.
6. A 18b. vers szerint mi végül tele leszünk erővel, hogy felfogjuk Krisztus univerzális dimenzióit (a szélességet, a hosszúságot, a magasságot és a mélységet) – nem egyénileg magunktól, hanem „minden szentekkel egybe", vagyis testületileg és együttesen; ez felfedi, hogy egybe kell épülnünk.
7. Amikor Krisztus elkészíti az otthonát a szívünkben, be fogunk teljesedni Isten egész teljességéig; ez a teljesség a gyülekezet, Krisztus Teste, mint a Háromegy Isten testületi kifejeződése – 19. vers.
8. Isten dicsősége belemunkálódik a gyülekezetbe, és Ő a gyülekezet által kifejeződik mindenek felett, mint ahogy mi kérjük vagy elgondoljuk; így Isten megdicsőíttetik a gyülekezetben – 20-21. vers.

F. Az Efézus 3,16-21 megmutatja Pál szellemét, magatartását, imádságát és hitét:
   1. Kijelentés által Krisztus misztériuma [Károli: titka] ismertté vált Pál számára (3-6. vers); így az ő szelleme és magatartása – amit látott, amit mondott, és amivel a szívében törődött – a gyülekezet mint Krisztus Teste a bennünk lakozó Krisztus benső megtapasztalása útján történő felépítésének látásával volt kapcsolatos.
   2. Pált csak ez a látás foglalkoztatta, és ez a szellemévé és magatartásává vált; ezért volt egy ilyen imádsága (a hit tartományában és elemében), ami az Efézus 3,16-21 szakaszban olvasható; ha megláttuk ezt a látást arról, hogy Krisztus hogyan építi fel a gyülekezetet mint Krisztus Testét a bennünk lakozó Krisztus benső megtapasztalása útján, akkor rendelkezni fogunk Pál szellemével, magatartásával, imádságával és hitével, amikor Istent szolgáljuk a gyülekezetben.

© 2021 Living Stream Ministry